

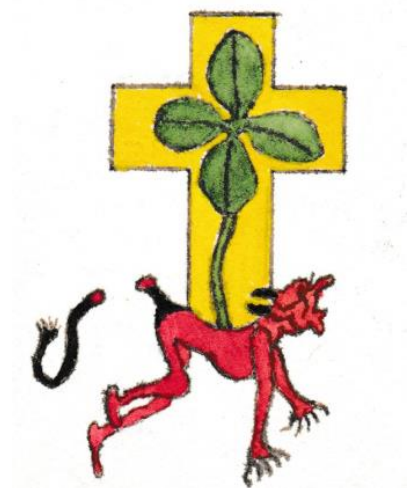
Rode klaver

Trifolium pratense

1

*Klaver rood of wit gebloemd,
levensbronnen hoog geroemd,
al wat 't mensdom ook maar ducht
voor een klaverblaadje vlucht,
eens een vierblad in uw macht,
rijkdom en geluk u wacht.*

*Klaver rood of wit gebloemd,
levensbronnen hoog geroemd,
als een pijn uw darmen kwelt,
voelt ge gauw haar zoet geweld,
eender wie ze op zich draagt,
raakt bevrijd van wat hem plaagt.*

*Kwade duivels, toverkollen,
lepe droeden met hun bollen,
allen laten zij hun macht
voor mijn blaadjes heil'ge kracht.
Even krachtig als Gods kruis
roeit mijn vierblad duivels uit.*

2

*Klaver rood of wit gebloemd,
levensbronne hoog geroemd,
amulet dat rijk en arm
vreugde brengt in hart en darm,
edelaardig is uw kruid,
rijke honig vloeit er uit.*

*Kleine bietjes immers leren
levensbronnen fel te eren,
alles wat z'in 't klaver zoeken
vult hun korf met honigkoeken
en de honig die zij garen,
reinigt 't lijf van vele kwalen.*

Kom en zoek mij, lieve mensen
laat het zuchten en verwensen,
al ben ik een rariteit,
voor geluk maakt u toch tijd!
Eens mijn vierblad u behoort,
regent 't goud u in de schoot.

Witte klaver

Trifolium repens

Sanders 'Klavertje vier'.

*Sander deed niets dan verliezen
als hij tussen pot en pint
met zijn vrienden zat te wiezen,
't lot was hem nooit goed gezind.
Dagen kon hij zitten spinnen:
"Wat te doen om eens te winnen!"
Naar Kamiel, zijn beste maat,
ging hij weer om goede raad.
"Met een Klavervier op zak
win je altijd met gemak,
zei Kamiel, maar weet ook wel
zo een blad vindt men niet snel."*

*Sander liet de pint en 't kaarten,
in de weiden zat hij nu,
vond er wel veel koeietaarten,
maar geen Klavervier, dedju.*

*Om zijn woede af te koelen
zat hij op een list te broeden
en hij nam een Klaverdrij,
plakte er een blaadje bij,
dacht zoals zovele dwazen
"Koeien vangen ook eens hazen."*

Als hij nu weer kaarten gaat,
net als 't vroeger hem vergaat:
d' azen blijven uit zijn kaart,
tonen Sander weer hun staart,
zelfs de vrouwen en de heren
hem gewoon de rug toekeren,
om te zwijgen van de zotten
die hem durend blijven foppen,
zelfs met d' allerkleinste kaarten
kan hij geen 'misere' kaarten.
Met zijn valse amulet
had hij dus maar weinig pret.

En natuurlijk was hij kwaad
op Kamielten, zijne maat.
Maar Kamielten expliceert
hoe verkeerd de Sander deed:
"Wie de Klaver deformeert,
nooit 'n krijgt wat hij begeert."

En wij zeggen tot besluit,
deformeer nooit enig kruid.
Wie met Godes schepping solt,
nooit in 't leven verre bolt."

